

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi ucca 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, Kölcsek-nyitár és Jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Löw Lipót ucca 19. Telefon: 13-06. - Távirati és levélcím: Délmagyarország, Szeged.

Szerda, 1936 április 15.

Ara 10 fillér

XII. évfolyam, 94. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3,20, vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6 40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 16 fill. Hirdetések felvétele tarifá szerint. Megjelenik hétfő-nyitárával naponta reggel.

A város és a gázgyár

A gázgyárral kötött szerződés egyes rendelkezései most lépnek életbe. A gázgyár egész felszerelése, úgy a gyártelep, mint az ahhoz tartozó épületek, a csövek és vezetékek, mind a város tulajdonába mennek át s a gázgyár csak bérlője ezeknek a város tulajdonát képező javaknak. Mint már hirt adtunk róla, most folynak ezek az átvételi és átadási munkálatok, a gázgyár leltárt készít egész vagyonáról s a város hatósága leltár alapján veszi át az ingatlanokat, az egész gyári berendezést.

A vagyonátruházás természetesen illeték kivetésnek alapja s tekintve azt az értéket, aminek a város megszerzi tulajdonát, a tulajdonos személyében történő változás folytán a kiszabható állami és városi illeték pár száz ezer pengőt fog kitenni. A gázgyár központi képviselése közölte a várossal, hogy a gázgyár ennek az illetékösszegnek kifizetésére nem hajlandó.

Ha el akarjuk dönteni azt a kérdést, hogy ez a pár száz ezer pengős illeték kifizetése kinek a terhe, akkor a városnak a gázgyárral kötött szerződéséből kell kiindulnunk. Ez a szerződés rendelkezik abban a kérdésben is, hogy a kiszabandó illetéket kinek kell megfizetni. A szerződés szerint ugyanis a szerződés után s a vele kapcsolatosan kivetendő illetékeket a gázgyár köteles megfizetni. A gázgyár meg is fizette azt az illetéket, amit a szerződés után rótt ki a királyi adóhivatal, a gázgyár azonban nem térhet ki annak a magára vállalt kötelezettségének teljesítése alól sem, hogy a szerződéssel kapcsolatos egyéb illetéket is, elsősorban a szerződéssel megvalósult vagyonátruházás után kivetendő illetéket maga rendezze.

A gázgyár számára ezt a kötelezettséget elsősorban a szerződés szavai állapítják meg. Ha a gázgyár vállalta a szerződéssel kapcsolatosan kivetett illetékek kifizetését, viszont a szerződés alapján kivetett vagyonátruházási illeték kifizetését megtagadja, akkor meg kell kérdezni a gázgyárt, hogy a szerződéssel kapcsolatos illeték magarávállalásával mit vállalt magára? Nem lehet a szerződésről feltételezni, hogy teljesen felesleges szavakat tartalmaz, már pedig ha a szerződés alapján kivetett vagyonátruházási illetékekre nem vonatkoztathatók „a szerződéssel kapcsolatos illeték”-szavak, akkor ennek a kötelezettségvállalásnak tárgya nincs, mert másra ezt alkalmazni nem is lehet. Ha azonban ezt a szerződésről feltételezni nem lehet, akkor nem lehet feltételezni a szerződéskötő felekről, hogy a vagyonátruházási illeték kérdését érinteni sem kívánták. Akármelyik háromhónapi gyakorlattal rendelkező ügyvédi írnok tudja azt, hogy ha egy citekföld megvételéről szerződést ír, a kiszabandó illetékek viselésének kérdését a szerződésben kell elrendezni. Sokat mondunk: még a gázgyárról sem lehet feltételezni, hogy ennek a kérdésnek megoldásáról hallgattak volna akkor, ha a szerződés imént idézett rendelkezésével az illeték kifizetésének kérdését megoldottnak nem tekintették volna. Szükség esetén egyébként tanukkal is bizonyítható lesz, hogy szerződő felek ez alatt a rendelkezés alatt mit értettek s tanuk fogják bizonyítani, hogy, úgy a gázgyár, mint a város képviselői a vagyonátruházási illeték kérdését is rendezni kívánták ezzel a szöveggel.

dését is rendezni kívánták ezzel a szöveggel.

Egy pillanatra sem engedjük meg vita tárgyává sem tenni az illeték kifizetésének kérdését s most, idejekorán csak felhívjuk a város hatóságának figyelmét arra az illogikus magatartásra, amit a gázgyár ebben a kérdésben elfogal. A gázgyár még csak vitássá sem teheti ezt a kérdést, ne próbálkozzon hát most azzal, hogy pár száz ezer pengős terhet varr a város nyakába. A gázgyár már megkísérelte, hogy a szerződéssel a városnak kiharcolt évi háromszáz ezer pengős járadéktól hogyan foszthatná meg a várost, most meg pár száz ezer pengős olyan terhet akar a városra hárítani, aminek kifizetése kizárólag az ő kötelessége.

Ez a felfogás, ez az üzletvitel, a kétes próbálkozásoknak ez a sorozata a város hatósága, de a város egész polgársága részéről is

súlyos bizalmatlanságot kelt s a legéberebb ellenőrzését kívánja mindannak, amihez a város a gázgyári szerződéssel hozzájutott. A gázgyár nemcsak a szerződéssel nyert jogait igyekszik érvényesíteni, a gázgyár úgy jár el, mintha a szerződés szavai gummiból volnának, egyfelől huzzák és nyújtják azokat a rendelkezéseket, melyek nekik kedvezőek, másrészt — megcsapják a várost azokkal, melyek a városnak, vagy a fogyasztóknak nyújtanak előnyöket. A város hatóságának jogi és műszaki tisztviselőinek kétszeres kötelességük, hogy a gázgyár szerződéses hűségét állandóan és kitartóan ellenőrizzék, egyrészt azért, mert a fogyasztókat és a várost hozzá kell juttatni mind ahoz, amit számukra a szerződés biztosított, de másrészt azért is, mert a gázgyárnak a város és a fogyasztók ellen irányuló hadmozdulatait csak a legéberebb és legközlültektöbb ellenőrzéssel lehet kivédeni.

Az olasz békefeltételekről tanácskozik az angol kormány

Elejtették a szankciók megszigorításának tervét

London, április 14. A keddre összehívott angol minisztertanács meglepetésszerűen elmaradt. Eden külügyminiszter a London melletti Trentdargba utazott, ahol Sir Philip Sasson légügyi államtitkár kastélyában tanácskozott Baldwin miniszterelnökkel és csak szerdán délelőtt tér vissza Londonba, délután Genfbe utazik.

Az *Evening Standard* szerint Baldwin és Eden az olasz békefeltételekről és a megtorlásokról tanácskozott.

Róma, április 14. Az olasz sajtó úgy véli, hogy Angliában elejtették azt a gondolatot, hogy Olaszország ellen újabb gazdasági vagy katonai rendszabályokat alkalmazzanak.

A helyzet javult

Páris, április 14. Kedden este londoni és római jelentések alapján kedvezőbben ítélik meg a helyzetet. Mértékadó helyen biznak abban, hogy Genfben mégis a békülékeny szellem kerekedik felül.

A félhivatalos sajtó utal arra, hogy Anglia semmi esetre sem fog egyéni eljáráshoz nyulni Olaszország ellen, mert az angol kormány kötelezettséget vállalt, hogy csak egyetemlegesen lép fel a Népszövetség többi államával együtt.

A *Temps* szerint a csatorna tulsó partján a

szél kissé megfordult, az angolok hajlandók már komolyan fontolóra venni a dolgokat a huroknak végsőkig való feszülése előtt.

Béketárgyalások előtt

Róma, április 14. A küszöbön álló genfi tárgyalásokkal kapcsolatban olasz hivatalos körök megjegyzik, hogy Aloisi báró és Madariaga megbeszéléseinek még nincs béketárgyalás jellege. Ezeket a megbeszéléseket a legjobb esetben előzetes érintkezéseknek lehet minősíteni, melyeket azután fegyverszünet vagy béketárgyalások követhetnek. Igen sok körülmény határozza meg, hogy ezekre a későbbi tárgyalásokra sor kerül-e vagy sem.

Szerdán megkezdődik a vezérkarok tanácskozása

London, április 14. Szerdán kezdődik meg az angol-francia-belga vezérkar megbeszélése. A Reuter Iroda szerint a megbeszélések kiterjednek Anglia légi védelmére, Európa hadműveleti kérdéseire és a légi támadás ellen teendő óvintézkedésekre is.

A török iegyzek: első lépés a békés revízió felé

Páris, április 14. A Dardanellákra vonatkozó török lépést Párisban a békeszerződések békés revíziója felé megtett első lépésként ítélik meg. Általában szembeállítják Törökország szabályszerű eljárását Ausztria viselkedésével.

Egyes lapok mérlegelik a török eljárásnak Magyarország magatartására várható kihatását. — A Dardanellák kérdésében — írja a *Jour* — Törökország voltaké, a szerződések népszövetségi uton való békés revízióját hozta szönyegre.